UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitvlatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Vigesima septima Septembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

Visual Library

Vigeſima ſeptima Septembris.

De ſancta Hiltrude, virgine Lætijs.

Ex Lectionibus Lætienſis eccleſiæ.

LÆtijs natalis ſanctæ HILTRVDIS virginis, quæ amore Chriſti ſponſum in terris fugiens, ei quem elegerat viriliter adhæſit, bonumque propoſitum laudabili fine concluſit. Hęc virgo, ex Wigberto Comite & Ada matre, tempore Pipini regis claruit, ſuper fluuium Helpram, in loco qui dicitur Lætia. Quæ amore Chriſti Hugonem Burgundionum principem, ſponſum in terris fugiens, à Theodorico Cameracenſi epiſcopo ſacroſanctum velamen accepit, & bonum propoſitum laudabili fine concluſit, adornata lampade plena oleo, hoc eſt, virtutum fertilitate. Sepulta eſt autem à dextris altaris ſancti Lamberti in oratorio quod parentes Lætijs exſtruxerant, & ob allatas ſancti Lamberti reliquias ad eius honorem eſt dedicatum. Ibidem in medio oratorij, poſtquam beata anima ad cælum migrarat, humatus fuit frater eius Gontardus, qui ſolum Deum toto corde amplexus, commiſſi gregis forma fuerat. Perſeuerauit autem ibi religio monachorum vſque ad ſucceſſores Ludouici pij, ſub quibus gens Nordmannorum (quos hiſtoriæ ſcriptor minus propriè Hungros vocat) Gallias irrupit. Quorum effrenata malitia, etſi redundatura erat in caput illorum, ad breue tamen tempus vrbes, caſtella, & vicos, igne & cæde vaſtabat. In qua vaſtatione impij homines eccleſiæ ſupellectilem abſtulerunt, fratrum clauſtrales & ſeruiles

ſeruiles officinas concremarunt, multos vtriuſque ſexus captiuos abduxerunt: eccleſiam tamen caſſo labore accenderunt. Ea etiam tempeſtate, diſperſis cœnobitis, eccleſiaſtica prædia facta ſunt ſæcularia. Cæterum quando Deus noluit diutius lucernam ſub pedibus latere, crebreſcentibus miraculis Erluinus Cameracenſis epiſcopus, cum multo honore, pſallentio clericorum, hymnodia, & thymiaterijs ſanctæ virginis oſſa leuauit. Cuius annua commemoratio concurrit cum natali S. Lamberti. Poſtea ſub Henrico Auguſto cum vetus eccleſia ruinam minaretur, Adelardus & Ermetrudis, ex diuina admonitione nouam conſtruxerunt, quam Gerardus epiſcopus quinto Nonas Maij dedicauit, tranſlatis ad eandem ſanctæ virginis pignoribus.

Appendix de reliquijs eccleſiæ Lætienſis.

Ex diplomatibus dictæ eccleſiæ.

CÆterum eadem eccleſia congratulatur ſibi etiam annuè, ipſis Kalendis Decembris, de aduentu reliquiarum ſanctarum ab vrbe Conſtantinopolitana. Vnde duo conſeruat diplomata, quorum vnum eſt Theodori patriarchæ: alterum Henrici Imperatoris.

Diploma Theodori tale eſt.

THeodorus Dei miſericordia ſanctæ ciuitatis Ieruſalem archiepiſcopus, eccleſiæ Antiochenæ & totius Orientis patriarcha, Vniuerſis Chriſti fidelibus in quorum manus hoc ſcriptum perueniet, ſalutem in Domino. Vobis notum facimus, quod nos, alijq́ quamplurimi, dilecto nobis in Chriſto Thomæ Lætienſis eccleſiæ monacho,

(qui Conſtantinopolim, vbi nunc degimus, aduênit) diuerſas Sanctorũ Sanctarumq́ Dei reliquias, pietatis intuitu, rogatuq́ domini Henrici, Imperatoris illuſtriſsimi cõtulimus. Qui etiam Imperator, eidem Thomæ pulcherrimum ſanctuariũ de pretioſiſsimo ſanguine Ieſu Chriſti in vaſculo criſtallino, & eximias portiones ſacroſanctæ Crucis eiuſdem Saluatoris noſtri, cum maximis & penè infinitis alijs reliquijs dedit. Vt autem tantus reliquiarum theſaurus dignè in eccleſia Lætienſi ſemper honoretur, ſingulis qui ad eam eccleſiam prædictas reliquias viſitaturi pro deſiderio aduenerint, ibiq́ de peccatis ſuis verè doluerint, nos ex parte beatorum Petri & Pauli, & authoritate qua fungimur, à ſummo Pontifice nobis conceſſa, de pœnitentijs pro criminalibus ipſis iniunctis, ſexaginta dies relaxamus. In cuius teſtimonium ſigillum noſtrum plumbeum huic ſcripto appendendum eſſe duximus. Datum Conſtantinopoli, anno Domini milleſimo ducenteſimo octauo, Archiepiſcopatus noſtri anno tertio. Hactenus Theodorus. Cui addamus ſimile diploma Henrici Imperatoris.

Henricus Dei gratia Imperator & moderator Romanorum, vniuerſis qui hoc ſcripturæ monumentum inſpecturi ſunt ſalutem. Cùm vita hominum ſit breuis, memoriaq́ labilis & infirma, rationi conſentaneum videtur, vt ea quæ ob pietatem rectè fiunt, ſcripto mandentur, quatenus poſteritas ſemper habeat, vnde factorum cognitionem accipere poſsit. His rationibus adducti vobis ſignificare volumus, quod nos conſiderantes deuotionem venerabilis viri Thomæ, eccleſiæ Lætienſis monachi, qui frater germanus eſt Gerardi Walcurtienſis, primi inter prætores noſtros, ſpectantes etiam nihilominus antiquam dignitatem prædictæ eccleſiæ Lætienſis, à parentibus, prædeceſſoribusq́ noſtris iam olim fundatæ; eorundem Thomæ

& Ge-

& Gerardi nobis chariſſimorum precibus permoti, ipſi Thomæ pulcherrimas ac propemodum infinitas reliquias, Saluatoris, Mariæ, Apoſtolorum, Euangeliſtarum, Prophetarum, Martyrum, Confeſſorum, ac fœminarum ſanctarum, pia beneficia, contulimus. Qui ſanctarum reliquiarum theſaurus, vt in eccleſia Lætienſi digna veneratione perpetuo honoretur & vt hæc abſque hæſitatione aliqua ab omnibus ſuſcipiantur, rei veritatem confirmare voluimus, ſigillo noſtro aureo ad præſens ſcriptum appenſo. Datum Conſtantinopoli in palatio noſtro, anno Domini milleſimo ducenteſimo octauo. Imperij noſtri anno ſecundo.

Eſt autem Lætia abbatia Ordinis ſancti Benedicti, in Hannoniæ finibus, ſub archiepiſcopo Cameracenſi: cui annis proximè ſuperioribus venerabilis Ludouicus Bloſius præfuit multa pietate & eruditione celebris. In B. Bernardi epiſtola trecenteſima vigeſima ſexta, & alibi, *Læſcia* legitur, quod eliſo S. eſt Lætia.

Trigeſima die Septembris.

1°. De *ſancto Leopardo, martyre, Aquiſgranum tranſlato.*

Ex lectionibus eccleſiæ Aquenſis.

AQuiſgrani, feſtiuitas ſancti Leopardi martyris. Hic vnicus patris ſui filius, magnæ inter Romanos nobilitatis, à Iuliano deſertore in palatium eſt vocatus. Cuius cùm eſſet cubicularius multum dilectus, potuit etiam ſtudijs ſeſe impendere. Vnde iuxta pontem * Moluium ſcholaſticus fuit Valentini. Qui cùm ſummi ſacerdotij honore fungeretur, plus laborauit diſcipulum imbuere diuina ſapientia, quàm humana, admonens eum vt baptiſmatis vnda & ſacra vnctione recrearetur. Baptizatus eſt autem à magiſtro in palati-

* Miluiū.

 no fon-